

200402048/1.

Datum uitspraak: 29 december 2004

**AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK**

Uitspraak op het hoger beroep van:

**de besloten vennootschap met beperkte aansprakelijkheid
"Chip(s)hol III B.V.", gevestigd te Schiphol-Rijk,
appellante,**

**tegen de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 29 januari 2004 in het
geding tussen:**

appellante

en

de raad van de gemeente Haarlemmermeer.

1. Procesverloop

Bij besluit van 21 november 2002 heeft de raad van de gemeente Haarlemmermeer (hierna: de raad) bepaald dat voor de gebieden die op de bij dit besluit behorende tekening als zodanig zijn aangegeven, een nieuw bestemmingsplan wordt voorbereid (hierna: het voorbereidingsbesluit).

Bij besluit van 30 januari 2003 heeft de raad dit voorbereidingsbesluit ingetrokken.

Bij besluit van 15 mei 2003 heeft de raad het tegen het besluit van 21 november 2002 gemaakte bezwaar niet-ontvankelijk verklaard.

Bij uitspraak van 29 januari 2004, verzonden op 3 februari 2004, heeft de rechtbank Haarlem (hierna: de rechtbank) het daartegen door appellante ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appellante bij brief van 5 maart 2004, bij de Raad van State ingekomen op 8 maart 2004, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

Bij brief van 3 mei 2004 heeft de raad van antwoord gediend.

De Afdeling heeft de zaak ter zitting behandeld op 7 oktober 2004, waar appellante, vertegenwoordigd door mr. drs. H.J.M. van Schie, advocaat te Amsterdam, en drs. P.J. Poot, gemachtigde. Namens de raad zijn mr. J.C. Ellerman, advocaat te Amsterdam, mr. A. Hoogeveen en mr. M.P. van der Plaats, beiden ambtenaren van de gemeente, verschenen.

2. Overwegingen

2.1. Het voorbereidingsbesluit heeft betrekking op onder meer het zogeheten Groenenberg-terrein te Schiphol-Rijk, waar appellante (gefaseerd) een bouwplan wenst te realiseren dat voorziet in de oprichting van bedrijfshallen.

2.2. Appellante betoogt, samengevat weergegeven, dat de rechtbank heeft miskend dat de raad het tegen het voorbereidingsbesluit ingediende bezwaarschrift ten onrechte niet-ontvankelijk heeft verklaard wegens het vervallen van het procesbelang. Appellante betoogt dat zij voldoende aannemelijk heeft gemaakt schade te hebben geleden ten gevolge van dit voorbereidingsbesluit, zodat zij belang heeft bij een oordeel over de rechtmatigheid daarvan. De door haar gestelde schade betreft kosten gemaakt in de bezwaarfase, kosten gemaakt ter beperking van haar schade en vertragingschade.

2.3. Het betoog van appellante slaagt. Niet kan worden staande gehouden dat appellante niet tot op zekere hoogte aannemelijk heeft gemaakt dat zij ten gevolge van het voorbereidingsbesluit schade heeft geleden. Op grond van hetgeen ter zitting van de Afdeling naar voren is

gebracht kan er van uit worden gegaan dat appellante tijdens de periode dat het voorbereidingsbesluit gold bouwplannen klaar had liggen voor de tweede fase van haar plannen voor het oprichten van de bedrijfshallen. Die bouwplannen c.q. aanvragen zijn gedurende die periode niet ingediend, maar wel direct na de intrekking van dat besluit. Appellante betoogt met recht dat van haar niet kon worden verlangd dat zij deze aanvragen reeds zou indienen in de periode dat het voorbereidingsbesluit nog gold. Deze aanvragen zouden immers door het college van burgemeester en wethouders vanwege het voorbereidingsbesluit moeten worden aangehouden. Aldus is niet op voorhand onaannemelijk dat de bouwplannen voor de tweede fase door het voorbereidingsbesluit zijn vertraagd en dat appellante daardoor schade heeft geleden.

2.4. Het hoger beroep is gegrond. De aangevallen uitspraak komt voor vernietiging in aanmerking. Doende hetgeen de rechtbank had behoren te doen, zal de Afdeling het bij de rechtbank ingestelde beroep alsnog gegrond verklaren en het bestreden besluit vernietigen. De raad dient een nieuwe beslissing op bezwaar te nemen met inachtneming van deze uitspraak.

2.5. De raad dient op na te melden wijze in de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. vernietigt de uitspraak van de rechtbank Haarlem van 29 januari 2004, Awb 03-1186;
- III. verklaart het bij de rechtbank ingestelde beroep gegrond;
- IV. vernietigt het besluit van de gemeenteraad van Haarlemmermeer van 15 mei 2003, 2003/176;
- V. veroordeelt de gemeenteraad van Haarlemmermeer in de door appellante in verband met de behandeling van het hoger beroep en het beroep gemaakte proceskosten tot een bedrag van € 2840,00, geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het bedrag dient door de gemeente Haarlemmermeer te worden betaald aan appellante;
- VI. gelast dat de gemeente Haarlemmermeer aan appellante het door haar voor de behandeling van het hoger beroep en het beroep betaalde griffierecht (€ 505,00) vergoedt.

Aldus vastgesteld door mr. D.A.C. Slump, Voorzitter, en mr. C.H.M. van Altena en mr. S.F.M. Wortmann, Leden, in tegenwoordigheid van mr. B. Klein Nulent, ambtenaar van Staat.

w.g. Slump
Voorzitter

w.g. Klein Nulent
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 29 december 2004

218.

Verzonden: 29 DEC. 2004

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

reg. nr: Awb 03 - 1186
uitspraakdatum: 29 januari 2004

RECHTBANK HAARLEM, sector bestuursrecht
meervoudige kamer

UITSpraak

in de zaak van:

Chipshol III B.V.,
gevestigd te Schiphol-Rijk, gemeente Haarlemmermeer,
eiseres,
gemachtigde: mr. drs. H.J.M. van Schie, advocaat te Amsterdam,

— tegen —

de raad van de gemeente Haarlemmermeer,
verweerder,
gemachtigde: mr. J.C. Ellerman, advocaat te Amsterdam.

1. Ontstaan en loop van het geding

Bij besluit van 21 november 2002, gepubliceerd op 22 november 2002, heeft verweerder op basis van artikel 21 van de Wet op de Ruimtelijke Ordening bepaald dat voor de gebieden die op de bij dit besluit behorende tekening als zodanig zijn aangegeven, een nieuw bestemmingsplan wordt voorbereid. Blijkens het besluit is het op 23 november 2002 in werking getreden.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 29 november 2002 bezwaar gemaakt.

Bij besluit van 30 januari 2003 heeft verweerder het voorbereidingsbesluit van 21 november 2002 ingetrokken.

Bij besluit van 15 mei 2003, verzonden 2 juni 2003 heeft verweerder het bezwaar niet-ontvankelijk verklaard en het verzoek om vergoeding van de kosten gemaakt in de bezwaarfase afgewezen.

Tegen dit besluit heeft eiseres bij brief van 11 juli 2003 beroep ingesteld.

Verweerder heeft op de zaak betrekking hebbende stukken ingezonden en een verweerschrift ingediend.

Het beroep is behandeld ter zitting van 18 december 2003, alwaar namens eiseres drs. P.J. Poot, directeur, is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde voornoemd. Verweerder heeft zich doen vertegenwoordigen door zijn gemachtigde voornoemd en mr. M.P. van der Plaats en mr. A. Hogeveen, beiden werkzaam bij de gemeente Haarlemmermeer.

2. Overwegingen

2.1. Bij brief van 18 november 2002 heeft de staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat het college van burgemeester en wethouders verzocht om op zo kort mogelijke termijn aan verweerder voor te stellen om voor de delen van het grondgebied van verweerders gemeente, waar op grond van het Luchthavenindelingsbesluit Schiphol beperkingen zullen gelden, een voorbereidingsbesluit te nemen. De staatssecretaris gaf aan dit verzoek te doen omdat zij vreest dat er zich in de periode tot de inwerkingtreding van het Luchthavenindelingsbesluit Schiphol ontwikkelingen kunnen voordoen die zich niet verhouden met dat besluit.

2.2. Bij besluit van 21 november 2002 heeft verweerder vervolgens overeenkomstig vorenstaand verzoek van de staatssecretaris en gelezen het voorstel van het college van burgemeester en wethouders een voorbereidingsbesluit genomen voor de gebieden welke zijn aangegeven op de bij dat besluit behorende tekening. Het voorbereidingsbesluit is op 22 november 2002 gepubliceerd en op 23 november 2002 in werking getreden.

2.3. Het gebied waarop het voorbereidingsbesluit van toepassing is omvat tevens het Groenenbergerterrein te Schiphol-Rijk, dat eigendom is van eiseres en waar zij een omvangrijk bouwplan wenst te realiseren.

2.4. Bij besluit van 30 januari 2003 heeft verweerder voornoemd voorbereidingsbesluit ingetrokken. De reden hiervoor is dat tijdens de raadsvergadering waarin het voorbereidingsbesluit is vastgesteld, dusdanige vormfouten zijn gemaakt dat er in juridische zin geen sprake kan zijn van een rechtsgeldig voorbereidingsbesluit, aldus verweerder.

2.5. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres gericht tegen het voorbereidingsbesluit in gevolge artikel 6:19 van de Algemene wet bestuursrecht (hierna: Awb) tevens geacht te zijn gericht tegen de intrekking hiervan. Voorts heeft verweerder het bezwaar van eiseres tegen beide besluiten niet-ontvankelijk verklaard op de grond dat eiseres, nu het voorbereidingsbesluit is vernietigd, geen concreet en actueel belang meer heeft bij een beoordeling van de rechtmatigheid hiervan.

2.6. Met intrekking van het voorbereidingsbesluit bestaat het bestuursbesluit dat aanleiding was voor het onderhavige geschil niet meer. De rechtbank stelt dan ook vast dat eiseres wat dit betreft in beginsel geen belang meer heeft bij een inhoudelijke beoordeling van haar bezwaar. Er kan echter wel een procesbelang aangenomen worden indien eiseres kan aantonen schade te hebben geleden als gevolg van het voorbereidingsbesluit. Eiseres dient daartoe aannemelijk te maken dat de door haar gestelde schade daadwerkelijk is geleden. Hiertoe dient eiseres in ieder geval een begin van bewijs aan te dragen.

2.7. Eiseres stelt nadrukkelijk schade te hebben geleden. Zij voert hiertoe het volgende aan.

De inwerkingtreding van het voorbereidingsbesluit brengt met zich dat een redelijk handelend

ondernemer op dat moment nooit een bouwaanvraag zal indienen, gelet op onder meer de onzekere uitkomst en de hoogte van de daarvoor verschuldigde leges. Dit heeft een vertragend effect op de ontwikkeling van het bouwplan van eiseres. Eiseres stelt als gevolg hiervan vertragingsschade te hebben geleden.

Eiseres stelt vervolgens dat het voorbereidingsbesluit haar heeft genoodzaakt schadebeperkende maatregelen te treffen. Zij heeft daartoe op 22 november 2002, één dag na het voorbereidingsbesluit was genomen en één dag voor de inwerkingtreding daarvan, twee nieuwe bouwvoorvragen ingediend. Het betreft hier de hernieuwde indiening van de op 20 november 2003 door verweerder geweigerde bouwvoorvragen. Hiervoor heeft eiseres architectkosten moeten maken en zij is voor het in behandeling nemen van deze aanvragen leges verschuldigd. Eiseres bestrijdt het standpunt van verweerder dat zij deze kosten anders ook gemaakt zou hebben en stelt dat de onderhavige kosten een rechtstreeks gevolg zijn van het voorbereidingsbesluit. Indien het voorbereidingsbesluit niet was genomen had eiseres bezwaar en mogelijk beroep aangetekend tegen de op 20 november 2002 geweigerde bouwvoorvraag en had zij niet overhaast belangrijke kosten gemaakt voor het indienen van nieuwe bouwvoorvragen.

Eiseres stelt voorts dat overige schade, welke mogelijk het gevolg is van de onder grote tijdsdruk ingediende bouwvoorvragen, niet is uit te sluiten.

Tot slot stelt eiseres schade te hebben geleden als gevolg van het feit dat zij pas op 13 februari 2003, na intrekking van het voorbereidingsbesluit, bouwvoorvragen in heeft kunnen dienen voor het resterende deel van het project. Op 6 mei 2003 heeft verweerder de aangevraagde bouwvergunningen verleend. Dit is echter nadat op 20 februari 2003 een bouwverbod ex artikel 38 van de Luchtvaartwet in werking is getreden. Eiseres stelt dat nu nog onduidelijk is in hoeverre dit van invloed is op de omvang van de schade.

2.8. Ten aanzien van de door eiseres gestelde schade overweegt de rechtbank als volgt.

De rechtbank is van oordeel dat eiseres onvoldoende aannemelijk heeft gemaakt dat zij vertragingsschade heeft geleden ten gevolge van het voorbereidingsbesluit, nu zij geen bouwvoorvragen heeft ingediend terwijl het besluit van kracht was. Het standpunt van eiseres dat de hoge kosten en de geringe kans van slagen hieraan in de weg staan, doet hieraan niet af. Het zou overigens ook in de lijn van de visie van eiseres, dat het voorbereidingsbesluit onrechtmatig was, hebben gelegen de voor haar bouwplan vereiste handelingen te continueren en de vereiste bouwvoorvragen in te dienen.

Door de door eiseres gestelde schade voor het overhaast indienen van de bouwvoorvragen van 22 november 2002 als gevolg van het voorbereidingsbesluit, acht de rechtbank evenmin aannemelijk, nu het indienen van deze bouwvoorvragen geheel voor risico van eiseres komt.

Dat er sprake zou zijn van overige ten gevolge van het voorbereidingsbesluit geleden schade heeft eiseres evenmin aannemelijk gemaakt. Het is niet voldoende om te stellen dat in de toekomst mogelijk schade zal worden geleden. Eiseres dient een begin van bewijs aan te dragen, hetgeen niet is gedaan.

De schade die eiseres stelt te zullen ondervinden indien het bouwverbod ex artikel 38 van de Luchtvaartwet van toepassing is op haar bouwplannen, is een rechtstreeks gevolg van voornoemd bouwverbod en niet van het bestreden voorbereidingsbesluit.

2.9. Gelet op het vorenstaande acht de rechtbank onvoldoende aannemelijk dat eiseres schade heeft geleden als gevolg van het voorbereidingsbesluit. Verweerder heeft het bezwaar van eiseres dan ook terecht en op goede gronden niet-ontvankelijk verklaard.

2.10. Eiseres heeft voorts inhoudelijke grieven aangevoerd met betrekking tot het voorbereidingsbesluit van 21 november 2003. Aan de beoordeling daarvan kan de rechtbank niet toekomen.

2.11. Het beroep is ongegrond. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

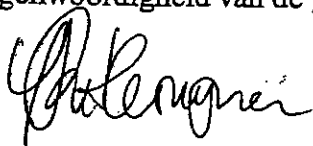
2.12. Er is geen sprake van krachtens artikel 7:15 van de Algemene wet bestuursrecht voor vergoeding in aanmerking komende kosten.

3. Beslissing

De rechtbank

verklaart het beroep ongegrond.

Deze uitspraak is gedaan door mr. M. Groverman, voorzitter van de meervoudige kamer en mrs. J.M. Janse van Mantgem en P.M.B. Schrijvers, leden, in tegenwoordigheid van mr. Y.R. Boonstra - van Herwijnen, als griffier en uitgesproken in het openbaar op 29 januari 2004 in tegenwoordigheid van de griffier.

Afschrift verzonden op **03 FEB 2004**

RECHTSMIDDEL

Tegen deze uitspraak staat hoger beroep open bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, postbus 20019, 2500 EA Den Haag. Het hoger beroep dient te worden ingesteld door het indienen van een beroepschrift binnen zes weken onmiddellijk liggend na de dag van verzending van de uitspraak door de griffier.

Voor eensluidend afschrift.
De griffier van de rechtbank te Haarlem

